

fra en pluralistisk tankegang, at det ikke kun er de organisationer, vi selv føler os nært tilknyttet, der skal sidde i ledelsen?

Pernille Sams (KF):

For Det Konservative Folkeparti handler forbrugerpolitik først og fremmest om at sikre, at forbrugerne får tilstrækkelig reel og sober information, således at de har så gode forudsætninger som over hovedet muligt at træffe deres valg og beslutninger på.

Forbrugerpolitik bør ikke handle om forbud, restriktioner og bureaukrati, men om at give forbrugerne så mange reelle valgmuligheder som overhovedet muligt og sikre gennemsigtigheden i valgmulighederne, sådan at de på korrekt oplyst grundlag frit kan vælge, hvad der passer dem og deres familie bedst.

Det siger sig selv, at i det komplicerede samfund, vi lever i, med åbne grænser og en mangfoldighed af varer og udbydere er det nødvendigt med nogle klare, men generelle retningslinjer, som er med til at beskytte forbrugeren mod urimelige forhold.

Vi skal overordnet set udstikke rammerne for gode mærkningsordninger, reelle varedeklARATIONER, en god markedsføringsskik og etik, der fortæller, hvad der er ret og uret på dette område. Men det er samtidig utrolig vigtigt, at man trækker en fornuftig grænse mellem formynderi på den ene side og sund fornuft på den anden side. I Det Konservative Folkeparti har vi nemlig tillid til forbrugernes sunde fornuft og mener ikke, at barnepigementaliteten skal være det fremherskende princip. Forbrugerne skal have valgmulighed og frihed til at vælge på markedet.

Erhvervsministeren tog udgangspunkt i, hvad han kaldte forbrugerens behov. Regeringen mener altså, at man kender forbrugerens behov og vil lave lovgivning ud fra, hvad man mener, er forbrugerens behov. Vi mener, forbrugeren selv skal have lov til at definere forbrugerens eget behov og vælge mellem en stor vifte af valgfrie muligheder, sådan at det bliver muligt at vælge helt forskelligt. Vores forbrugere er ikke ens og bliver det forhåbentlig heller aldrig.

Der eksisterer i dag bl.a. en række love og regler, som tilgodeser forbrugerens ret til information og trykke rammer, som sikrer, at forbrugeren ikke uvilligt vildledes. Jeg tænker f.eks. på markedsføringsloven, som udstikker retningslinjerne for god markedsføringsskik.

Den nye markedsføringslov, som blev vedtaget i 1994, er på visse områder faldet i den forkerte grøft og har bidraget til at gøre samfundet endnu mere formynderisk og bureaukratisk. Loven indførte en lang række nye forbud, påbud og restriktioner for de næringsdrivende i Danmark, og jeg noterede mig med glæde, at erhvervsministeren i dag luftede muligheden for at bløde op på de mest formynderiske elementer.

Det hyggede jeg mig lidt med, indtil det så gik op for mig, at den socialdemokratiske ordfører brugte sin ordførertale på at dementere erhvervsministerens tanker. Så nu er det jo ikke godt at vide, hvem der tegner Socialdemokratiet i denne her sag, men i Det Konservative Folkeparti håber vi på, at det er erhvervsministeren.

Forbrugerpolitik og erhvervs politik hænger sammen på mange måder. Det er nødvendigt, at man finder en rimelig balance mellem på den ene side at sikre forbrugeren så megen information som muligt og på den anden side ikke blander sig for meget i markedet og dermed ødelægger den information og de muligheder, som ellers forefindes. Samtidig er det også vigtigt, at man ikke indfører restriktioner, som unødigt begrænser erhvervslivets udfoldelsesmuligheder, og som virker konkurrenceforvridende.

Det vil være til stor skade for både forbrugeren og den enkelte erhvervsdrivende. Forbrugerne nyder nemlig godt af et mangfoldigt og frit butiksliv. Tænk blot på, hvor mange nye muligheder lempelsen af lukkeloven har givet forbrugerne, og hvor skadeligt for forbrugernes frie valg det er, at miljøministerens storcenterlov med stop for nye storcentre netop er vedtaget. Den tilsidesætter jo forbrugernes muligheder for selv at bestemme, hvor de vil handle.

Derfor handler forbrugerpolitik også om at sikre så velfungerende, gennemskelige markeder som overhovedet muligt. Det er i samspillet mellem forbrugeren, regler, som sikrer reel mærkning og information, og virksomhedernes indbyrdes konkurrence, at forbrugerne får de bedste betingelser.

Det er f.eks. også i forbrugernes interesse, at de offentlige serviceydelser pris- og kvalitetsvurderes løbende. Det gøres allerbedst ved at teste dem på det frie marked gennem udlicitering.

Men også her er regeringen jo blokeret af partihensyn frem for realpolitik. Det er gang på gang dokumenteret, hvor stor gevinst for forbrugerne der kan hentes ved en seriøs, velplan-